

מ"ת 61164/02/15 - גולן דנה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 61164-02-15 מדינת ישראל נ' דנה(עציר)
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת זהבה בוסתן
מבקש	גולן דנה (עציר)
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשה להורות על שחרורו של המבקש ממעצר בו הוא נתון מאז 4.2.15.
2. ביום 26.2.15 הוגש כנגד המבקש כתב אישום המייחס לו עבירה של יבוא סם מסוכן.
3. ביום 22.3.15 קבע ביהמ"ש (כב' השופטת עטר) כי חרף קיומו של מארג ראיתי, לכאורה, קיימים נתונים המעידים על עוצמתו. בנסיבות אלה בחן ביהמ"ש חלופת מעצר, והורה על שחרור המבקש לחלופת מעצר, בהתאם להמלצת שירות המבחן.
4. ביום 21.4.15 התקבל ערר שהגישה המשיבה, וביהמ"ש העליון (כב' השופט מזוז) קבע כי הראיות אינן "קלושות" כטענת ב"כ המבקש וספק בעיניו אם "הראיות חלשות" כגרסת בימ"ש קמא ומכל מקום, החולשות עליהן הצביע בימ"ש קמא אינן מכרסמות בתשתית הראייתית. לפיכך הורה על מעצר המבקש עד תום ההליכים.
5. בחלוף כחצי שנה מאז מעצרו הגיש המבקש בקשה לעיון חוזר.
6. ביהמ"ש (כב' השופטת מרוז) דחה את הבקשה. בהתחשב בחומרת העבירה המיוחסת למבקש, יבוא של 5 ק"ג סם מסוכן מסוג MDMA ובהתחשב בתסקיר שירות המבחן אודות אופיו וזיקתו לשולי החברה.
7. המבקש ערר על החלטה זו וביהמ"ש העליון (כב' השופט דנציגר) החליט לקבל את הערר באופן חלקי

עמוד 1

וקבע כי על אף שכב' השופט מזוז קבע שקיימות ראיות לכאורה שיש בהן פוטנציאל להרשעה ומתקיימת במקרה זה עילת מעצר סטטוטורית המחייבת מעצר עד תום ההליכים. "לא ניתן להתעלם מהחלטתו של ביהמ"ש המחוזי (כב' השופטת ד' עטר) מיום 2.4.15 בה הורה בימ"ש על שחרור העורר לחלופת מעצר. ההחלטה דנן התבססה על המלצת שירות המבחן שסבר שיש בחלופת המעצר שהודעה ונבחנה (מעצר בית מלא בבית אמו) כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מן העורר."

בהמשך ציין ביהמ"ש כי החליט לתת משקל לעברו הנקי של העורר ולעובדה שמאז מעצרו חלפו שבעה חודשים ושההליך עוד עשוי לארוך זמן רב, ועל כן קיבל את הצעת ב"כ המבקש שיוכן תסקיר משלים ויונח בפני ביהמ"ש המחוזי שישקול אם יש מקום להורות על שחרורו של המבקש לחלופת מעצר.

8. בתסקירו שהוגש מציין שירות המבחן כי מדוח השירות הסוציאלי במקום מעצרו של המבקש עולה כי הוא עצור באגף נקי מסמים; לא נרשמו לו הפרות משמעת; השתתף במספר סדנאות בהנחיית קצינת החינוך; ומזה כחודשיים משמש כמסייע במתן שיעורים לעצורים המתקשים בשפה העברית.

בשיחה עם המבקש (ובשונה מהמפגש הקודם) התייחס המבקש לנסיבות מעצרו ממקום של ביקורת עצמית והכרה באחריות לבחירותיו הבעייתיות. לצד זאת, נראה כי לאור קשריו עם גורמים שוליים וחובותיו בשוק האפור, וכן קיום דפוסי התמודדות בעייתיים, עדיין קיים סיכון להמשך פנייה לפתרונות במצבי לחץ שונים.

שרות המבחן נפגש עם שבעה המפקחים המוצעים ומצא כי ארבעה מהם (אמו; אחיו דותן; חברו שלומי; בת דודתו עידית) כמפקחים ראויים. לאור זאת לאור השינוי המסוים בהתייחסותו של המבקש לעצמו המליץ לשחררו לחלופת מעצר בבית אמו בראשון לציון בפיקוח המפקחים הנ"ל והעמדתו בפיקוח שירות המבחן למשך 6 חודשים.

9. המשיבה מתנגדת לשחררו לחלופת המעצר ויש לה הסתייגויות לגבי מי שאמורה להיות המפקחת הראשית, אמו, לביתה מומלץ לשחררו.

לטענת המשיבה, מצויים בידה פלטי וואטספ - אפ והודעות SMS של המבקש, ששירות המבחן לא נחשף אליהם בעת עריכת התסקיר הראשון ב - 15.3.15. לדברי ב"כ המשיבה, פלטי הוואטס - אפ והודעות ה - SMS נשלחו לשירות המבחן. לאחר הדיון בבית המשפט העליון, לטענת ב"כ המשיב פלטי הוואטס - אפ ו - SMS מצביעים על כך שהמפקחים לא יכולים לשמש כמפקחים. למרות זאת, שירות המבחן התעלם מהחומר שנשלח אליו ולא התייחס אליו ולו במילה.

10. ב"כ המבקש מתנגד לטיעון זה. לטענתו המבקש לא נחקר אודות שיחות הוואטס - אפ או הודעות ה - SMS ולא ניתן לעשות בהן שימוש.

11. הודעות הוואטס - אפ הוגשו לעיוני. חלקן שיחות עם אחותו של המבקש ואדם בשם דני ארליך, שלא הוצעו/אושרו להיות מפקחים.

מאידך, קיימת התכתבות אחרת בין המשיב לאמו מיום 15.1.15 שמחייבת לדעתי את התייחסות שירות המבחן. בהודעה זו מודיעה האם למשיב:

"אוקי קיבלת את ההודעה שלי מהבוקר?"

אגב, התקשרו השבוע פעמיים לחפש אותך ואמרי שאין לי את הטלפון שלך כאילו אנחנו לא בקשר, אחד היה בנושא של דו"ח משטרה בנהיגה כנראה"

והמשיב עונה לה:

"ואל תעבירי פרטים בכלל"

על כך משיבה האם:

"אני לא, אני אומרת שאינני יודעת איפה אתה גר ומה הטלפון שלך ושכאילו אנחנו לא בקשר"

11. לאור האמור ובטרם תתקבל החלטה בשאלת שחרורו של המשיב לחלופת מעצר מתבקש שירות המבחן להגיש תסקיר משלים בו יבהיר אם פלטי הוואטס - אפ האמורים עמדו לנגד עיניו עת גיבש את המלצתו.

אם לא עמדו לנגד עיניו הוא מתבקש לעיין בהם ולהבהיר אם המלצותיו עדיין תקפות.

ניתנה היום, ב' חשוון תשע"ו, 15 אוקטובר 2015, בהעדר הצדדים.